

Rigsdagstidende.

1852. Forhandlingerne paa Landstinget. Nr 39.

Fjerde Session.

32te Møde.

Mandagen d. 13. December.

(Forts.)

Dreier: Idet jeg benytter det Ord, der nu er mig givet, maa jeg tillade mig først at udtale min dybe Beklagelse over, at Regjeringen ikke har seet sig istand til at fremlægge Andet end dette Brudstykke af den Omordning af Communalvæsenet, som man dog, ifølge Grundloven saa længe har ventet og ventet med Længsel. Jeg har været meget i Tvivl, om jeg for mit Vedkommende turde gaae ind paa at tilraade Behandlingen af dette Brudstykke. Jeg er imidlertid kommen til det Resultat, at det ikke heller var aldeles forsvareligt at søge at forhindre en Gjennemførelse af Sagen, bygget paa det Grundlag, som det foreliggende Udkast har. Det er for en stor Deel de samme Grunde, der have bevæget Udvalget til at slaae ind paa samme Vej, som ogsaa have havt Indflydelse paa mig, og jeg skal derfor ikke for Diebliffet yderligere gaae ind paa de videregaaende Grunde, som jeg personligt kunde have; men jeg mener dog, at, for at man kan gaae ind paa Sagen, maa man ønske den givet en saadan Form, at Forandringen virkelig bliver af Betydning og af en indgribende gavnlig Betydning. Dette troer jeg for mit Vedkommende ikke er Tilfældet, med mindre Udkastets Bestemmelser med Hensyn til Valgretten i Communerne blive meget betydeligt udvidede. I denne Henseende kan jeg slutte mig til den foregaaende ærede Taler, der omstændeligt har udhævet deels de Grunde, der tale for en betydelig Udvidelse af Valgretten, og deels de betydelige Ulemper, der ville være forbundne med en Gjennemførelse i Overensstemmelse med Udvalgets Indstillinger om Forandringer i Udkastet. Jeg er aldeles enig i, at der kun er liden Grund til at ønske

en Forandring i den communale Valglov, naar man ikke kan eller tør gaae til en saadan Grundse, at Enhver i Communen, der isørigt — for at holde mig til Udtrykket i Udkastet — har de til Valgbarhed til Folkethinget bestemte Egenstaber og svarer et Bidrag til Communen, kan blive tildeelt Indflydelse ved Valget af den communale Bestyrelse. Jeg skal ikke yderligere trætte det høitærede Thing ved nærmere at detaillere de Grunde, som jeg i denne Henseende kunde have, da mine Bemærkninger desangaaende for Diebliffet kun have til Hensigt at antyde min Tilbøielighed til i den Retning at stille et Endringsforslag, saafremt det ikke maatte fremkomme fra anden Side, navnlig forsaavidt som den foregaaende Taler ikke med Bestemthed udtalte, at han vilde stille et saadant. — Det næste Punkt, som jeg herefter troer at burde udtale mig om, er Bestemmelsen om det særlige conservative Element, som baade Udkastets Bestemmelser og Udvalgets Indstillinger omtale. Jeg skal ikke gaae saa vidt at fraraade Optagelsen af et saadant konservativt Element; jeg indrømmer gjerne, at det af mange Hensyn vilde være yodeligt for Diebliffet; men jeg troer med den foregaaende ærede Taler, at, naar man gaaer ind paa at skabe et saadant konservativt Element i Communerne Bestyrelse, saa gaaer man en simplere og mere til Hensigten svarende Vej, naar man bestemmer, istedetfor som Udkastet et dobbelt Valg, at en vis Deel af Sogneforstanderskabernes Medlemmer vælges ved almindeligt frit Valg og en vis Deel, f. Ex. Halvdelen, ogsaa ved de samme Valgere, men iblandt endeel af Communens afgiftsydende Beboere, hvis ydre Stilling antages at give den sikreste Vorgen for, at det conservative Element, som man ønsker at fremkalde, derved opnaaes (Sj.). Ikke heller med Hensyn til dette Punkt skal jeg paa Sagens nærværende Stadium op-